

ключових чинників соціально-економічного розвитку, економічного процвітання та екологічної стійкості. Дослідження відіграють вирішальну роль у сприянні, розробці та впровадженні політики ЄС шляхом забезпечення надійної доказової бази.

Частиною програми "Горизонт 2020" є направлення «Продовольча безпека, стійке сільське та лісове господарство, морські дослідження, дослідження внутрішніх вод та біоекономіка». Сільськогосподарські дослідження спрямовані на підтримку Спільної сільськогосподарської політики (САР), Лісової стратегії ЄС, міжнародного розвитку охорони здоров'я, екологічної політики, досліджень кліматичних змін та політики зменшення відходів.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ:

1. Alston J., The benefits from agricultural research and development, innovation and productivity growth, OECD, 2010

УДК 342

СІМАКОВА С.І., канд. юрид. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

ДЕЯКІ АСПЕКТИ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ПОРУШЕННЯ ПРАВИЛ АДМІНІСТРАТИВНОГО НАГЛЯДУ В УКРАЇНІ

В тезах доповіді проаналізовано випадки притягнення осіб до адміністративної відповідальності за порушення правил адміністративного нагляду, а також діяльність працівників Національної поліції щодо контролю за поведінкою таких осіб, здійснення профілактичного впливу і недопущення вчинення нових правопорушень.

Ключові слова: юридична відповідальність, адміністративна відповідальність, адміністративне правопорушення, адміністративний нагляд.

Найпоширенішим видом юридичної відповідальності в правовій системі України сьогодні є адміністративна відповідальність, так, як її вважають однією з найбільш дієвих правових інструментів у боротьбі з адміністративними проступками.

Досліджуючи інститут адміністративної відповідальності, професор А. Комзюк визначає адміністративну відповідальність як застосування до осіб, які вчинили адміністративні проступки, адміністративних стягнень, що мають для цих осіб обтяжливі наслідки майнового, морального, особистісного чи іншого характеру і накладаються уповноваженими на те органами чи посадовими особами на підставах і у порядку, встановлених нормами адміністративного права [2, с. 7].

А професор В. Колпаков стверджує, що адміністративна відповідальність – це примусове, з додержанням встановленої процедури, застосування правомочним суб'єктом, передбачених законодавством, за вчинення адміністративного проступку заходів впливу, які здійснені правопорушником [3, с. 290].

Вивчення інституту адміністративної відповідальності стає одним із головних напрямів в адміністративно-правових дослідженнях. Вагомий внесок у кримінально-правову розробку щодо визначення теоретико-методологічних підходів дослідження адміністративного нагляду належить працям П.П. Андрушка, М.І. Бажанова, Л.В. Багрія-Шахматова, Ю.В.Бауліна, В.І. Гуськова, С.І. Зельдова, О.С. Міхліна, М.І.

Мельника, В.О.Навроцького, В.І. Осадчого, М.І. Панова, М.О. Стручкова, В.П. Тихого, В.І. Тютюгіна, В.М. Трубникова, В.О. Уткіна, В.Д. Філімонова, М.Д. Шаргородського, І.В. Шмарова, С.С. Яценка та інших вчених [4, с. 5] .

Громадяни України не виконуючи ті обов'язки, які на них покладені державою, часто вчиняють правопорушення, як адміністративні, так і кримінальні. Такі правопорушення можуть бути в різних сферах суспільного життя, та посягати на різні цінності і блага, що охороняються державою. Ті правопорушення, що посягають на державний чи суспільний порядок, на власність, права і свободи громадян, права і законні інтереси підприємств, установ і організацій, на встановлений порядок управління називаються адміністративними, і за вчинення таких не правовірних діянь винні особи притягуються до адміністративної відповідальності передбаченої Кодексом України про адміністративні правопорушення. Відповідно особи, які були притягнуті до адміністративної відповідальності підлягають адміністративному нагляду з боку органів Національної поліції. І якщо такі правопорушники порушують правила адміністративного нагляду, то знову ж таки вони будуть притягнуті до адміністративної відповідальності.

У статті 187 Кодексу України про Адміністративні правопорушення чітко вказано випадки порушення правил адміністративного нагляду. Тому розглянемо такі випадки, та конкретизуємо їх.

Перший випадок це - неявка за викликом органу Національної поліції у вказаний термін і ненадання усних або письмових пояснень з питань, пов'язаних з виконанням правил адміністративного нагляду [1]. Це означає, що офіцер поліції має право будь-коли викликати особу, яка була притягнута до адміністративної відповідальності для з'ясування питань виконання адміністративного нагляду, проведення профілактичних бесід з метою контролю за поведінкою осіб під час виконання адміністративного нагляду, а за необхідності і для перевірки таких осіб до вчинення нових правопорушень[5].

Другий випадок – це неповідомлення працівників Національної поліції, які здійснюють адміністративний нагляд, про зміну місця роботи чи проживання або про виїзд за межі району (міста) у службових справах[1]. Тобто особи, які притягнуті до адміністративної відповідальності мають чітко визначені законом обов'язки, і якщо такий громадян не має права змінювати місце роботи, проживання, але, якщо виникає необхідність виїзду за межі міста, то правопорушник обов'язково повинен повідомити про це ділничного офіцера поліції. Якщо такому правопорушнику буде дозволено виїзд за межі району(міста), то він повинен прибути до відповідного відділу поліції, в тому місці де буде перебувати, зареєструватися там по приїзду, і в той день коли буде від'їжджати отримати відповідні документи про зняття з реєстрації, і направлення до місця проживання.

Третій випадок - порушення заборони виходу з будинку (квартири) у визначений час, який не може перевищувати восьми годин на добу[1]. Як захід примусу такому правопорушнику за рішенням суду може бути заборонено вихід з квартири, будинку у визначений час доби, і тому ділничний офіцер поліції може в будь-який час доби перевірити таку особу за місцем проживання.

Четвертий випадок - порушення заборони перебування у визначених місцях району (міста) [1]. Цей випадок дещо схожий з попереднім, так, як особі, яка притягується до адміністративної відповідальності може бути заборонено за рішенням суду перебувати у визначених місцях району, міста, і якщо працівники поліції помітять таку особу, то одразу фіксують порушення правил адміністративного нагляду.

І останній п'ятий випадок - nereєстрація в органі Національної поліції [1]. Особи, які були притягнуті до адміністративної відповідальності обов'язково повинні бути зареєстровані в органах поліції, для відповідного обліку таких осіб, для здійснення адміністративного нагляду[5].

Якщо ж особи, які притягнуті до адміністративної відповідальності порушують правила адміністративного нагляду, то отримають покарання у виді штрафу від трьох до десяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян. І якщо ж такі дії вони вчинять повторно протягом року після накладення адміністративного стягнення, то знову ж таки вони отримають покарання у виді штрафу, але розміри вже будуть становити від десяти до п'ятнадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян. Окрім цього особи можуть бути засуджені до виправних робіт на строк від одного до двох місяців з відрахуванням двадцяти відсотків заробітку, а в разі, якщо за обставинами справи з урахуванням особи порушника застосування цих заходів буде визнано недостатнім, - адміністративний арешт на строк до п'ятнадцяти діб[1]. Враховуючи вищевикладене необхідно зробити наступний висновок. Особи, які порушили закон – вчинили адміністративні правопорушення притягуються до адміністративної відповідальності, і над такими особи встановлюється адміністративний. Контроль за такими особами здійснюють працівники Національної поліції. Якщо ж особи порушують правила адміністративного нагляду, то вони відповідно і будуть притягнуті знову ж таки до адміністративної відповідальності, яка може полягати у вигляді штрафу, виправних робіт, чи навіть адміністративному арешту. Саме тому обов'язок дільничного офіцера поліції роз'яснити такому правопорушнику його обов'язки, відповідальність, проводити з ним дієві заходи профілактики, адже межа адміністративного і кримінального правопорушення зовсім не велика, і тому порушуючи закон, та нестаючи на шлях виправлення правопорушник може в подальшому відбування покарання і в місцях позбавлення волі вчинивши більш тяжкі правопорушення.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ:

1. Кодекс України про адміністративні правопорушення // Відомості Верховної Ради Української РСР. – 1984. – додаток до № 51. – ст. 1122.
2. Адміністративна відповідальність в Україні: Навчальний посібник / За заг. ред. доц. А.Т.Комзюка. 2-е вид., перероб. і доп. Харків: Ун-т внутр. справ, 2000. – 99 с.
3. Колпаков В.К. Адміністративно-деліктний правовий феномен: Монографія. К.: Юринком Інтер, 2004. – 528 с.
4. Назаренко Д.О. Кримінальна відповідальність за порушення правил адміністративного нагляду. Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук за спеціальністю 12.00.08 – кримінальне право та кримінологія; кримінально-виконавче право. Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ МВС України. Дніпропетровськ, 2008.
5. Закон України «Про національну поліцію» від 2015, № 40-41 [Електронний ресурс] // Верховна Рада України: [сайт]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/580-19>;